

lijk onderzoek en 4) Ministerie van Financiën anderzijds, het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen verzocht om een prejudiciële beslissing over de navolgende vragen:

Moet de bepaling van Richtlijn 82/76/EEG ⁽¹⁾ waarin is voorzien, dat de opleiding van artsen-specialisten „op passende wijze wordt bezoldigd”, bij ontbreken van binnen de gestelde termijn door de Italiaanse Republiek vastgestelde specifieke bepalingen, aldus worden uitgelegd, dat zij rechtstreekse werking heeft ten gunste van de kandidaat-specialisten, die zich tegenover de administratie van de Italiaanse Republiek op deze bepaling kunnen beroepen? Kent deze bepaling aan de artsen-specialisten in opleiding het recht toe op een passende vergoeding voor hun volledige opleidingsactiviteit in de door de staat met die opleiding belaste diensten, en brengt zulks voor de overheid, de universiteit te Bologna inbegrepen, de verplichting mee om deze vergoeding te betalen?

⁽¹⁾ PB nr. L 43 van 15. 2. 1982, blz. 21.

Verzoek van de Skatterättsnämnd van 20 februari 1997 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen Victoria Films A/S en Riksskatteverk

(Zaak C-134/97)

(97/C 166/18)

De Skatterättsnämnd heeft bij beschikking van 20 februari 1997, ingekomen ter griffie van het Hof van Justitie op 7 april 1997, in het geding tussen Victoria Films A/S en Riksskatteverk, het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen verzocht om een prejudiciële beslissing over de navolgende vragen:

1. Moet artikel 28, lid 3, onder b) van de zesde BTW-richtlijn juncto bijlage F, punt 2, van deze richtlijn, mede gelet op de inhoud van bijlage XV, deel IX, Belastingen, punt 2, onder aa), van de Akte betreffende de toetreding tot de Europese Unie van Zweden aldus worden uitgelegd, dat de Zweedse nationale wettelijke regeling bepalingen mag bevatten met de inhoud van hoofdstuk 3, § 11, lid 1, van de Mervärdesskattelag (de Zweedse BTW-wet), in de tot en met 31 december 1996 geldende versie? ⁽¹⁾

Bij een ontkennend antwoord op deze vraag, wordt tevens de volgende vraag gesteld:

2. Betekent de omstandigheid dat artikel 28, lid 3, onder b), van de zesde richtlijn niet toestaat, dat de nationale wettelijke regeling in vrijstelling van belasting voorziet voor de in vraag 1 bedoelde handelingen, dat deze bepaling, artikel 6, lid 1, of eventueel enige andere bepaling van de zesde richtlijn in dit opzicht zogenoemde rechtstreekse werking heeft in die zin, dat er door degene die ten aanzien van de betrokken rechten handelingen verricht, tegenover een nationale

autoriteit beroep op kan worden gedaan om te rechtvaardigen dat die handelingen als belastbare handelingen moeten worden aangemerkt?

Indien ook deze vraag ontkennend wordt beantwoord, wordt de volgende vraag gesteld:

3. Kan degene die ten aanzien van de betrokken rechten handelingen verricht, zich evenwel beroepen op een recht op aftrek op grond van artikel 17, lid 2, of van een andere bepaling van de richtlijn, met andere woorden, heeft de bepaling rechtstreekse werking, ook al geeft de handeling geen aanleiding tot belasting in een later stadium?

⁽¹⁾ „§ 11. Van belasting worden vrijgesteld de volgende handelingen:

1. terbeschikkingstelling of overdracht van rechten als bedoeld in § 1, 4 of 5 van de wet (1960:729) inzake auteursrecht op literaire en kunstwerken, maar niet...”.

Verzoek van het Oberlandesgericht Wien van 24 maart 1997 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen Verein zur Förderung des freien Wettbewerbs im Medienwesen en MVF Magazin-Verlag am Fleetrand Gesellschaft mbH

(Zaak C-135/97)

(97/C 166/19)

Het Oberlandesgericht Wien heeft bij beschikking van 24 maart 1997, ingekomen ter griffie van het Hof van Justitie van 7 april 1997, in het geding tussen Verein zur Förderung des freien Wettbewerbs im Medienwesen en MVF Magazin-Verlag am Fleetrand Gesellschaft mbH, het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen verzocht om een prejudiciële beslissing over de navolgende vraag:

Moet artikel 30 van het EG-Verdrag aldus worden uitgelegd, dat het zich verzet tegen de toepassing van de wettelijke bepalingen van lidstaat A, waarbij het een in lidstaat B gevestigde onderneming wordt verboden, een aldaar uitgegeven, periodiek verschijnend tijdschrift ook in lidstaat A te distribueren, wanneer daarin prijsvragen of loterijen zijn opgenomen die in lidstaat B rechtmatig worden georganiseerd?

Verzoek van het VAT and Duties Tribunal, Manchester, van 2 april 1997 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen Norbury Developments Ltd en Commissioners of Customs and Excise

(Zaak C-136/97)

(97/C 166/20)

Het VAT and Duties Tribunal, Manchester, heeft bij beschikking van 2 april 1997, ingekomen ter griffie van het Hof van Justitie op 14 april 1997, in het geding tussen Norbury Developments Ltd en Commissioners of Customs

and Excise, het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen verzocht om een prejudiciële beslissing over de navolgende vraag:

Mag het Verenigd Koninkrijk een levering van onbebouwd onroerend goed, waarop het optrekken van gebouwen op het moment van de levering krachtens een conform de wetgeving van de lidstaat verstrekte vergunning wettelijk was toegestaan en dat het Tribunal als bouwterrein heeft aangemerkt, vrijstellen op grond van artikel 28, lid 3, onder b), van de zesde richtlijn ⁽¹⁾, niettegenstaande het feit dat:

- a) het belasten van leveringen van onroerend goed, met inbegrip van de leveringen van onroerend goed dat zonder enige twijfel bouwterrein is, is gewijzigd sinds het Verenigd Koninkrijk op 17 mei 1977 de zesde richtlijn aanvaardde, en in het bijzonder sinds de vaststelling van de Finance Act 1989, die de mogelijkheid invoerde om voor sommige van die leveringen af te zien van BTW-vrijstelling; en
- b) het belasten van leveringen van onroerend goed dat zonder enige twijfel bouwterrein is, is gewijzigd sinds het Verenigd Koninkrijk op 17 mei 1977 de zesde richtlijn aanvaardde, en in het bijzonder sinds de vaststelling van de Finance Act 1989, die vereiste dat sommige van die leveringen, die vroeger waren vrijgesteld, als bouwkundige werken volgens de standaard worden aangeslagen,

en gelet op het feit dat:

de levering, indien deze had plaatsgevonden vóór 17 mei 1977, op grond van punt 1 van groep 1 van bijlage 5 bij de Finance Act 1972, zou zijn vrijgesteld?

⁽¹⁾ Richtlijn 77/388/EEG van de Raad van 17 mei 1977 betreffende de harmonisatie van de wetgeving der lidstaten inzake omzetbelasting — Gemeenschappelijk stelsel van belasting over de toegevoegde waarde: uniforme grondslag (PB nr. L 145 van 13. 6. 1977, blz. 1).

Beroep, op 16 april 1997 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Franse Republiek
(Zaak C-144/97)
(97/C 166/21)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 16 april 1997 beroep tegen Franse Republiek ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen, vertegenwoordigd door R. B. Wainwright, juridisch hoofdadviseur, en J.-F. Pasquier, bij de juridische dienst gedetacheerd nationaal ambtenaar, als gemachtigden, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg bij C. Gómez de la Cruz, Centre Wagner, Luxemburg.

De Commissie van de Europese Gemeenschappen concludeert dat het den Hove behage:

- vast te stellen dat de Franse Republiek, door niet de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen vast te stellen die nodig zijn voor het volgen van Richtlijn 92/

74/EEG van de Raad ⁽¹⁾ tot uitbreiding van het toepassingsgebied van Richtlijn 81/851/EEG ⁽²⁾ betreffende de aanpassing van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen inzake geneesmiddelen en tot vaststelling van aanvullende bepalingen voor homeopathische geneesmiddelen voor diergeneeskundig gebruik, de krachtens die richtlijn op haar rustende verplichtingen niet is nagekomen;

- de Franse Republiek te verwijzen in de kosten van de procedure.

Middelen en voornaamste argumenten

Ingevolge artikel 189, derde alinea, van het EG-Verdrag, zijn de lidstaten verplicht vóór het verstrijken van de daartoe gestelde termijn de maatregelen vast te stellen die nodig zijn voor het volgen van de richtlijnen die tot hen zijn gericht. Ofschoon de betrokken termijn op 31 december 1993 is verstreken, heeft Frankrijk de nodige maatregelen nog steeds niet vastgesteld.

⁽¹⁾ PB nr. L 297 van 13. 10. 1992, blz. 12.

⁽²⁾ PB nr. L 317 van 6. 11. 1981, blz. 1.

Beroep, op 16 april 1997 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Koninkrijk België
(Zaak C-145/97)
(97/C 166/22)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 16 april 1997 beroep tegen Koninkrijk België ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen, vertegenwoordigd door R. B. Wainwright, juridisch hoofdadviseur, en J.-F. Pasquier, bij de juridische dienst gedetacheerd nationaal ambtenaar, als gemachtigden, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg bij C. Gómez de la Cruz, Centre Wagner, Luxemburg.

De Commissie van de Europese Gemeenschappen concludeert dat het den Hove behage:

- vast te stellen dat het Koninkrijk België, door het besluit van 9 november 1993 met betrekking tot de kwaliteit- en veiligheidsnormen voor de verhuring van gemeubelde woningen vast te stellen zonder het ontwerp ervan aan de Commissie te hebben meegedeeld, niet heeft voldaan aan de verplichtingen die op hem rusten krachtens artikel 8 van Richtlijn 83/189/EEG van de Raad van 28 maart 1983 betreffende een informatieprocedure op het gebied van normen en technische voorschriften ⁽¹⁾;
- het Koninkrijk België te verwijzen in de kosten van de procedure.

Middelen en voornaamste argumenten

Volgens de Commissie bevat het omstreden besluit, bijvoorbeeld in de artikelen 12 (betreffende elektrische toestellen), 13 (betreffende gasinstallaties) en 23, onder 2 (be-